

Τό πλήρες κείμενον τῆς ἐκδήλωσης τοῦ κ. Ἀντ. Φλώρου.
Παραπλεύρως, ὅπως ἐδημοσιεύθη ἀπὸ τὸ " ΒΗΜΑ "

Ὁ τέως Ἀρεοπαγίτης Ἀντώνιος Φλώρος, προσβῆ εἰς
τὴν κίτταθι δῆλωσιν:

Ἀνεγρόφη σήμερον εἰς τὸν Τύπον ἔτι ἐκλήθην ὡς
μάρτυς εἰς τὴν εἰκην τῶν φοιτητῶν. Δὲν εἶναι ἀκριβὲς
τοῦτο. Ἄλλ' ἔάν ἐκαλούμην, εἶχον καθήκον νὰ προσέλθω
καὶ θὰ προσηχόμην, εἰδὼτι, εἶναι καθήκον παντός ἐλευ-
θέρου ἀνθρώπου καὶ μάλιστα ἀπηρετηθέντος ἐπὶ δεκαετη-
ρίδας τὴν δικαιοσύνην, νὰ μὴ μένη μακρὰν τοῦ ἀγῶνος
διὰ τὸ δίκαιον καὶ διὰ τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας, εἰς τὴν
ὑπεράσκεισιν τῶν ὁποίων ἐγκτεταί ἀκριβῶς ἡ μεγάλη σημα-
σία τῆς ὑποθέσεως τῶν φοιτητῶν, κρατούσης ἐν συγκινήσει
τὸ Πανελλήνιον καὶ τὸν ἐλεύθερον κόσμον ὁλόκληρον. -

Τὰ δραματισθέντα τὰς ἡμέρας αὐτάς, σχετικῶς πρὸς
τὰ ὁποῖα ἐννεά τετιμημένοι ἀνώτατοι στρατιωτικοὶ καταγ-
γέλλου, ὡς λαρούσας χάραν, καὶ βελοπραγίως κατὰ τῶν
φοιτητῶν, ἔχουν αἰτίαν τὴν ἐκδήλωσιν τῆς γνώμης τῆς
σπουδαζούσης νεολαίας, γνώμης ὀρθῆς ἢ ἐσφαλμένης, ἀδι-
φορον, ἐπὶ ζητημάτων φοιτητικῶν ἢ οἰωνόηποτε. Τοῦτο
καὶ ἐν ἐκτεβράσει ἀκόμη τῶν νομίμων ὄριων, δὲν ἀποτελεῖ
" τετυμποιόμῳν " ...

Ἄνευ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐκδήλωσης καὶ εἰσαδόσεως
τῆς γνώμης, εἶναι προπετές νὰ ὀμιλῇ τις περὶ δημο-
κρατίας... καὶ πῶν μέτρον κυβερνητικόν, εἰδικῶς ἐξ
ἡ ἄρεσι τῆς ἀναστολῆς κατατάξεως εἰς τὸν Στρατόν, ἐνε-
κα τῆς ἐκδήλωσης γνώμης τῶν φοιτητῶν, ἀντιθέτου πρὸς
τὴν τῶν κρατουμένων, ὡς ἔχον τοῦτον τὸν λόγον καὶ τείνον
εἰς παρακώλυσιν τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς,
εἶναι, τοιοῦτον μέτρον, ἀντίθετον κατὰ μῶρον πρὸς θεμε-
λιώδη ἀρχὴν δημοκρατικοῦ πολιτεύματος.

Καὶ τίθεται ἀνευσώπητον τὸ ἐρώτημα, ἔάν ἡ χώρα
ἔχη σύνταγμα δημοκρατικόν; ὅπως ὑποστηρίζουν οἱ κρα-
τοῦντες, ὁπότε τοιοῦται ἐνέταξις εἶναι προδήλως ἀντι-
συνταγματικαί, ἢ δὲν ἔχη δημοκρατικὸν σύνταγμα ἢ
Ἄλλως, ὅπως τὰ ληθέντα μέτρα εἶναι πράγματα συνεπῆ
πρὸς ἀνεπαρκῆς δημοκρατικὸν σύνταγμα καὶ συνεπῆ
πρὸς ἑλλείψιν ἀσέβαστον τῶν πλέον ἱερῶν δικαιωμάτων
τοῦ ἀνθρώπου. -

Ἦ ὑπὸ τὰς ἐπιμοιουργηθείσας ἐξαιρετικῆς συνθήκας
προσωπικῆ ἀποχῆς ἀπὸ τῶν μαθημάτων, οὐδὲως δικαιολο-
γεῖ μέτρα τόσον βαρέως πλήττοντα βασικὸς δημοκρατικὸς
ἀρχάς. -

Ἀθῆναι τῆ 16/2/1973
Ἀντώνιος Φλώρος
τ. Ἀρεοπαγίτης

«ΤΟ ΒΗΜΑ»

Τρίτη 20 Φεβρουαρίου 1973.

Ὁ Α. ΦΛΩΡΟΣ

Ὁ τέως ἀρεοπαγίτης κ. Ἀν-
τόνιος εἰς εὐνοίας ἐπιθέσει του
ἵστον ἀπὸ ἐπίσης ἀναθῆς ἢ ἀνα-
ρῆσθαι ἐπὶ τὴν ἀπόψιν ὡς μάρτυς
εἰς τὴν εἰκην τῶν φοιτητῶν καὶ ἀν-
αρεῖται ὡς προέβου καὶ ὡς προσε-
βύται, ἐάν εἶναι ἀκόμη παντός
ἐλευθέρου ἀνθρώπου καὶ γὰρ ἐστὶν ἡ
καθήκοντος εἶναι ἀπαραίτητος τῆς
δικαιοσύνης, νὰ μὴ μένη μακρὰν τῶν
ἀγῶνος διὰ τὸ δίκαιον καὶ διὰ τὰς
ἀτομικὰς ἐλευθερίας, εἰς τὴν
ὑπεράσκεισιν τῶν ὁποίων ἐγκτεταί
ἀκριβῶς ἡ μεγάλη σημασία τῆς
ὑποθέσεως τῶν φοιτητῶν, κρα-
τούσης ἐν συγκινήσει τὸ Πανελλή-
νιον καὶ τὸν ἐλεύθερον κόσμον ὁλό-
κληρον.

Τὰ δραματισθέντα τὰς ἡμέρας
αὐτάς, σχετικῶς πρὸς τὰ ὁποῖα
ἐννεά τετιμημένοι ἀνώτατοι στρα-
τιωτικοὶ καταγγέλλου, ὡς λαρούσας
χάραν, καὶ βελοπραγίως κατὰ τῶν
φοιτητῶν, ἔχουν αἰτίαν τὴν ἐκδή-
λωσιν τῆς γνώμης τῆς σπουδαζού-
σης νεολαίας, γνώμης ὀρθῆς ἢ ἐ-
σφαλμένης, ἀδιφορον, ἐπὶ ζητη-
μάτων φοιτητικῶν ἢ οἰωνόηποτε.
Τοῦτο καὶ ἐν ἐκτεβράσει ἀκόμη τῶν
νομίμων ὄριων, δὲν ἀποτελεῖ " τε-
τυμποιόμῳν " ...

Ἄνευ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐκδή-
λωσης καὶ εἰσαδόσεως τῆς γνώμης,
εἶναι προπετές νὰ ὀμιλῇ τις περὶ
δημοκρατίας... καὶ πῶν μέτρον
κυβερνητικόν, εἰδικῶς ἐξ ἡ ἄρεσι
τῆς ἀναστολῆς κατατάξεως εἰς τὸν
Στρατόν, ἐνεκα τῆς ἐκδήλωσης
γνώμης τῶν φοιτητῶν, ἀντιθέτου
πρὸς τὴν τῶν κρατουμένων, ὡς ἔχον
τοῦτον τὸν λόγον καὶ τείνον εἰς
παρακώλυσιν τῆς ἀσκήσεως τῆς
ἐλευθερίας αὐτῆς, εἶναι, τοιοῦ-
τον μέτρον, ἀντίθετον κατὰ μῶρον
πρὸς θεμελιώδη ἀρχὴν δημοκρατι-
κοῦ πολιτεύματος.

Καὶ τίθεται ἀνευσώπητον τὸ ἐρώ-
τημα, ἔάν ἡ χώρα ἔχη σύνταγμα
δημοκρατικόν; ὅπως ὑποστηρίζουν
οἱ κρατοῦντες, ὁπότε τοιοῦται ἐνέ-
ταξις εἶναι προδήλως ἀντισυνταγ-
ματικαί, ἢ δὲν ἔχη δημοκρατικὸν
σύνταγμα ἢ Ἄλλως, ὅπως τὰ ληθ-
θέντα μέτρα εἶναι πράγματα συνεπῆ
πρὸς ἀνεπαρκῆς δημοκρατικὸν
σύνταγμα καὶ συνεπῆ πρὸς ἑλλείψιν
ἀσέβαστον τῶν πλέον ἱερῶν δικαιο-
μάτων τοῦ ἀνθρώπου. -

Ἦ ὑπὸ τὰς ἐπιμοιουργηθείσας ἐ-
ξαιρετικῆς συνθήκας προσωπικῆ
ἀποχῆς ἀπὸ τῶν μαθημάτων, οὐδὲ-
ως δικαιολογεῖ μέτρα τόσον βαρέως
πλήττοντα βασικὸς δημοκρατικὸς
ἀρχάς. -

Ἀθῆναι τῆ 16/2/1973
Ἀντώνιος Φλώρος
τ. Ἀρεοπαγίτης

Ὁ πρῶην Πρωθυπουργὸς Παναγιώτης Κανελλόπουλος, οἱ πρῶην Ἰγκουργοὶ Γ. Μαῦρος, Ἰ. Ζίγδης, Α. Κοκκίβης, Κ. Παπακωνσταντίνου, Π. Παπαληγούρας, Γ. Ράλλης καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς τελευταίας Βουλῆς Δ. Παπασπύρου, προσέβησαν εἰς τὴν κατωτέρω κοινήν δήλωσιν:

* Ἐνῶ μέχρι χθὲς ὁ Τύπος ἐτήρει ἐνήμερον τὴν κοινήν γνώμην, ἀφιερῶν πολλὰς σελίδας διὰ τὰ δραματικὰ γεγονότα τὰ συμβαίνοντα εἰς τὰ ἄνωτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα, αἱ σημεριναὶ ἑφημερίδες, πρὸς γενικὴν κατέπληξιν τοῦ Λαοῦ, οὐδέν, πλὴν τοῦ συντημοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου, δημοσιεύουν.

Εἶναι προφανές καὶ αὐταπόδεικτον ὅτι ἐγένετο καὶ πάλιν παρὰ τῶν κρατούντων προσφυγὴ εἰς τὴν γνῶριμον δικτατορικὴν μέθοδον τῆς ἀπρσχηματίστου φειδόμεως τοῦ Τύπου.

Καταγγέλλομεν τὴν αὐθαίρετον ἐπιβολὴν προληπτικῆς λογοκρισίας ἐπὶ θέματα κρατούντος εἰς εὐλογον καὶ ἔντενον ἀνησυχίαν καὶ συγκίνησιν τῶν Ἑλληνικῶν Λαῶν, παρὰ τὰ συνεχῶς προβαλλόμενα ὑπὸ τῶν κρατούντων περὶ δῆθεν ἀποκαταστάσεως τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου.

Ἀθήναι, 23-2-1973

Π. Κανελλόπουλος - Γ. Μαῦρος - Ι. Ζίγδης - Α. Κοκκίβης -
Κ. Παπακωνσταντίνου - Π. Παπαληγούρας - Δ. Παπασπύρου -
Γ. Ράλλης.

Ο κ. Παναγιώτης Κωνσταντίνου, διευθυντής
Υπουργείου Γ. Μαύρος, Ι. Ζιγδάς, Α. Κουμιάβης, Κ. Παπακων
στασιάνου, Π. Παπαληγορέας, Γ. Ράλλης και ο πρόεδρος
της τελευταίας βουλής Δ. Παπασπύρου προσέβη
σαν ως εξής μαζωθέν κοινόν δήγμασιν:

"Ἐν μέτρῳ χθές ὁ Τύπος ἐπέσει ἐν ἡμέρῳ τῆς
κοινῆς γνώμης, ἰαφιερόντων πολλῶν σελίδας εἰς
τά διαδραματιζόμενα εἰς τὰ ~~παρα~~ Ἀνώτατα
ἐκπαιδευτικὰ ἴδρυματα γεγονότα, ἀσυνεπείῃ
ἡμερησίδες πρὸς γενικὴν μαζοποίησην τοῦ
κοινοῦ οὐδὲν, πλὴν τοῦ συνόμου ἰανακοινωνικῆς
τος τῆς πανεπιστημιακῆς συμλήτου, δημοσιεύου

Ἐἶναι προφανές ὅτι ἐγένετο καὶ πάλιν παρ
τῶν κρατούντων προσφευγὴ εἰς τὴν γνώμῃ
μέθοδον τῆς ἰαπροσχυματιστοῦ φημίως τοῦ Τύπου

Καταγράφου τὴν αἰθαίρετον ἐπιβολὴν
προληπτικῆς λογοκρισίας ἐπὶ θέματος κρατούν
τος εἰς ἔλεγον ἀνελευσίαν καὶ συμμικσιν ἐν
κοινῆς γνώμης, παρὰ τὰ συνεχῶς προβαλλόμε
να ὑπὸ τῶν κρατούντων περὶ δῆθεν ἰαποια
στάσεως τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου.

Ἀθήναι 23 - 2 - 1973

Π. Κανελλόπουλος - Γ. Μαύρος, Ι. Ζιγδάς
Α. Κουμιάβης, Κ. Παπακωνστασιάνου, Π. Παπαληγορέας
Δ. Παπασπύρου - Γ. Ράλλης

Ὁ πάλιν πρὸςυπογεγράφος Παν. Κανελλόπουλος, οἱ πρὸς
Υπουργοὶ Γ. Μαύρος, Ι. Ζιγδης, Α. Κομιένης, Κ. Παπικων
στανζίνου, Π. Παπαληγοῦρας, Γ. Ράλλης καὶ ὁ πρὸς ἐδρῶ
τῆς τελευταίας βουλῆς Δ. Παπασπίρου προσέβη
σαί ἄς τῆς κατωτέρου κοινῆς δόξης:

“Ἐνὶ μέτρῳ χθὲς ὁ Τύπος ἐπέχει ἐν ἡμέρῳ τῆς
κοινῆς γνώμης, ἱαφιερόντων πολλὰς σελίδας εἰς
τὰ διαδραματιζόμενα εἰς τὰ ~~πρὸς~~ Ἀνώτατα
ἑκπαιδευτικὰ ἰδρύματα γεγονότα, ἀσχετῶν
ἱεφμερείδων πρὸς γενικὴν κατὰ πλῆξιν τοῦ
κοινῆς οὐδὲν, πλὴν τοῦ σκοποῦ ἰακακοινουθε
τος τῆς πανεπιστημιακῆς συμμαχίας, δημοσιεύου

Ἐἶναι προφανές ὅτι ἕξινεγο καὶ πάλιν παρ
τῶν κραιπνόντων προσηγῆ εἰς τὴν γνώσεμον
μέθοδον τῆς ἱαπροσχηματιστοῦ ἐμύσως τοῦ Τύπου

Κατογγέλλομεν τὴν αἰδαίρετον ἐπιβολὴν
προληπτικῆς λογοκρισίας ἐπὶ θέματος κρατοῦ
τος εἰς ἐξῆρον ἀνελευθέρῳ καὶ συμφικτικῶν ἐφ
κοινῆς γνώμης, παρὰ τὰ συνεχῆς προβαλλόμε
να ὑπὸ τῶν κρατοῦντων περὶ δόξων ἱακουα
στάσεως τῆς ἑλευθερίας τοῦ Τύπου.

Ἀθῆναι 23 - 2 - 1973

Π. Κανελλόπουλος - Γ. Μαύρος, Ι. Ζιγδης
Α. Κομιένης, Κ. Παπικωνστανζίνου, Π. Παπαληγοῦρας
Δ. Παπασπίρου - Γ. Ράλλης

Ὁ κρῶν πρωθυπουργὸς Παναγιώτης Κανελλόπουλος, οἱ κρῶν Ὑπουργοὶ Γ.Μαυρός, Ι. Ζίγδης, Α. Κοκκέβης, Κ. Παπακωνσταντίνου, Η. Παπαληγούρας, Γ. Ράλλης καὶ ὁ πρόεδρος τῆς τελευταίας Βουλῆς Δ. Παπασπύρου προέβησαν εἰς τὴν κατωτέρω κοινὴν δήλωσιν:

"Ἡ κατάστασις εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα τῆς χώρας, παρὰ τὴν ἐθελουσίαν ἔξοδον τῶν φοιτητῶν ἀπὸ τοῦ κτήριον τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν παραμένει ἐκτάκτως ἐκρυθμὸς. Τὸ ἀπαρδεδεκτὸν μέτρον τῆς στρατεύσεως ὡς ποινῆς διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν ἱδιόσηματικῶν ἐλευθεριῶν ἦτο φυσικὸν καὶ ἀναπόφευκτον νὰ προκαλέσῃ τὴν ἠθικὴν ἐξέγερσιν τῶν σπουδαστῶν. Συμπαριστάμεθα δλοφύχως εἰς τὸν ἀγῶνα των, καὶ δίδει εἰς ὅλους μας ἕνα ὑψηλὸν παράδειγμα πίστεως εἰς τὰ ἰδανικά τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἐλευθερίας.

Ἀθῆναι 22 Φεβρουαρίου 1973

Παναγιώτης Κανελλόπουλος

Γεώργιος Μαυρός

Ἰωάννης Ζίγδης

Γεώργιος Κοκκέβης

Κωνσταντῖνος Παπακωνσταντίνου

Μανγῆς Παπαληγούρας

Δημήτριος Παπασπύρου

Γεώργιος Ράλλης

FORMER MINISTERS DENOUNCE CALL-UP

THE following declaration was issued yesterday by Messrs Panagiotis Kanellopoulos, former Prime Minister, G. Mavros, I. Zighelis, P. Papaligouras, G. Rallis, former Ministers, and D. Papanastasiou, Speaker of the last Parliament, concerning the independence of the Universities, and the persecution of students.

In its desire to mislead internal and foreign opinion, the military regime invited Greek students, a year ago

to "question and discuss" public matters, and assume a responsible management of their own affairs through freely-elected representatives.

The regime believed that by purging the staffs of the Universities after abolishing academic independence, by appointing "Government Commissioners" at the Universities, by delineating stifling limits to the activities permitted to students (B.g. the notorious Le-

Continued on Page 10

Ex-ministers denounce

Continued from Page 1 —

relative Decree 93/69), the student body would either agree to, or be forced to play the role of submissive collaborators of those in power, who were so eagerly endeavouring to create and project a "liberal" image of themselves.

But they were terribly mistaken. Greek youth refused to bow. On the contrary, within the narrow limits allowed to them, students have with courage, consistency, and reserve, struggled to exercise their inalienable rights.

The anger of the regime at having its intentions and schemes exposed, though expected, has been extremely sharp and blatant.

It was given free reign yesterday (there is no need to go to previous examples) during the appalling events and unprecedented violence that occurred at the expense of the students of the Polytechnic in the grounds of the School and even in the offices of the Chancellor. As a result the Senate of the School felt obliged bodily to resign.

But beyond the use of naked violence, the military regime has, over the last two days been resorting to even more repugnant methods. It has established white terror as the legal framework of student life. By L. D. 1347 of 10.2.73 "Concerning the interruption of the suspension of the draft into the armed forces of students," the Minister of Defence is given the right to decide which young Greeks are allowed to complete their studies and which others not.

Which is to say that the Minister of Defence is given the right to condemn young Greeks to intellectual death according to his absolute will.

In totalitarian regimes, the laws provide some kind of legal framework for the unbridled exercise of violence and arbitrariness. But in this case not even this occurs. For, in the case of this law, which

gives the Minister of Defence such dictatorial powers, there is no definition of the "offence" which can sentence a student to the extremest of penalties; no procedure for discovering the truth or falsehood of the alleged offence is established; the alleged offender is given no right to defend himself; the Minister's decision is final. The Minister, in fact, can condemn one student and not disturb another, though both may have committed the same offence. In all this process, the jurisdiction of the University authorities is completely ignored. And, finally, the only substantial arbiter of the fate of students on Campus will inevitably be the lucking informant.

This is the law — the sword of Damocles — that, since the day before yesterday, has been hanging over the heads of Greek students. It is an unprecedented legal monstrosity, which constitutes the negation of law, human rights, and the equality of citizens.

We denounce this wicked law to the Greek people, and we demanded its immediate repeal. We also demand the immediate abolition of all those laws and administrative measures aimed at depriving the Universities of their independence.

Greek youth cannot be alienated from their fundamental rights, and be converted to being the servants of their dynasts. Let the regime not push the young into despair, for they will react decisively and proudly to safeguard their freedom and dignity, which are inseparably linked to their future — the future of the Nation.

Finally, we declare that the most miserable and nationally most damaging method of dealing with the free spirit of our youth, is to characterise all those students who actively express human pride, as communists.

